

ANTI-FA * BASE

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά

τεύχος #20 - Μάιος 2015

σκάσε ρε μαλάκα! θα
σ' ακούσουν οι άλλοι
και θα μας δουλεύουνε
για τα σκούτερ!

ρε είσαι σίγουρος ότι
είναι καλή φάση να
πάμε να γίνουμε αστυ-
νομικοί της γειτονιάς;

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης
AUTONOME ANTIFA

για ηλεκτρονική επικοινωνία

autonome.antifa@yahoo.com

Tο έντυπο που κρατάς στα χέρια σου είναι το 20ό τεύχος του Antifa Base. Κάθε χρόνο, εδώ και 5 χρόνια, βγάζουμε και μοιράζουμε 4 τεύχη (και ελπίζουμε να το κάνουμε για καιρό ακόμα). Με αφορμή το «επεταικό» τεύχος, λέγαμε να πούμε δύο πράγματα: α) ότι είναι κάπως χρήσιμο να αναφέρουμε το σκεπτικό με το οποίο καταλήγουμε να συναντιόμαστε, τέσσερις φορές τον χρόνο, έξω απ' το σχολείο σου και β) τι έχουμε αποκομίσει από αυτό.

Λίγα λόγια για το α'. Πρέπει να θυμήσουμε ότι τα πρώτα αντιφασιστικά έντυπα στα σχολεία μοιραστήκαν από τους αντιφασιστικούς πυρήνες γειτονιών που δημιουργήθηκαν μετά το ρατσιστικό πογκρόμ του 2004. Το σκεπτικό απλό. Οι αντιφασιστικοί πυρήνες είχαν σαν σκοπό να φτιάξουν στην γειτονιά τους ενός είδους αντιφασιστική κουλτούρα. Μέσα στον ζωολογικό κήπο της μητρόπολης, οι μαθητές, που αργότερα αποτέλεσαν σημαντικό κομμάτι της εξέγερσης του 2008, φαίνονταν, και ήταν, ένα κομμάτι της νεολαίας που άξιζε να του απευθυνθείς. Γνωρίζοντας ότι ο κόσμος μας είναι γεμάτος αντιθέσεις, πόσο μάλλον το σχολείο το ίδιο, η δουλειά των αντιφασιστών προσανατολιζόταν στην πόλωση της εσωτερικής ζωής του σχολείου. Απ' την μία προσπαθούσαν να δώσουν επιχειρήματα στους αντιφασίστες μαθητές

να υπερασπίζονται τις απόψεις τους. Επίσης με την επιμονή τους να εμφανίζονται στα σχολεία τόνωναν την πεποίθηση ότι ο αντιφασιστικός αγώνας είναι ένα πράγμα που αξίζει να ρίξει κάποιος την εργασία του. Απ' την άλλη οι φασίστες μαθητές, ενώ η ελληνική κοινωνία βουλιαζε στον ρατσισμό, νιώθανε τακτικά την παρουσία ανθρώπων που μόνο χλέπες είχανε για την πάρτη τους. Το έργο βέβαια μεγάλο. Η εποχή περίεργη.

Για το β' τώρα, τι αποκομίσαμε δηλαδή. Πρώτα μας έρχονται τα δυσάρεστα δυστυχώς, που είναι κάτι τουρτουρίσματα τα πρωινά του Δεκέμβρη, δωράκι συνάχι, το αφεντικό να μας την λέει που αργήσαμε και πάει λέγοντας. Τα καλά βέβαια ήτανε πολύ καλά. Πολλοί μαθητές, ακόμα και μετά την μαθητική τους περίοδο, ήρθανε σε επαφή μαζί μας. Η εικόνα του κάθε σχολείου ξεχωριστά, το τι λέγεται στην γειτονιά, το ποιός είναι ποιός και διάφορα τέτοια μας προοίκισαν με επιπλέον γνώση της ζωής των γειτονιών. Επίσης η διαίσθηση που είχαμε, ότι στα σχολεία με αρκετούς μετανάστες μαθητές τα φασιστάκια κάνουν τουμπεκί, αποδείχθηκε πέρα για πέρα σωστή. Γενικά δηλαδή, μόνο να πάρουμε είχαμε από τα μοιράσματα σε σχολεία. Λίγα ή πολλά θα δείξει. Κανείς δεν έχασε πάντως.

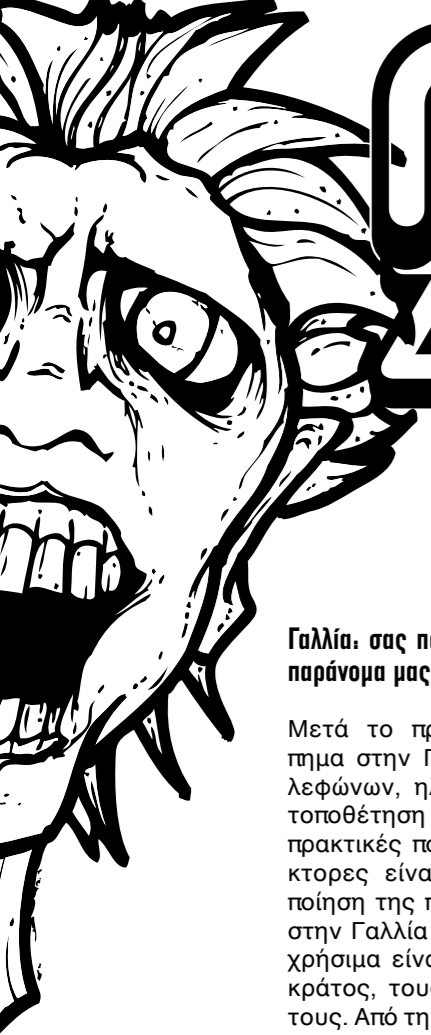
τα καρτέ
της μνήμης

Κάπου στα μέσα του 2007 ανυπόγραφα συνθήματα που έγραφαν «εσύ που ήσουν?» έκαναν την εμφάνισή τους στους τοίχους των στενών του Γαλατσίου. Οι εμπνευστές της κίνησης αυτής φρόντισαν να αποκαλύψουν σύντομα τα ύπουλα κίνητρά τους στο γαλατσιώτικο λαό που έσπαγε το κεφάλι του να καταλάβει τι διάολο συμβαίνει με αυτά τα ακατανόητα. Τα συνθήματα λοιπόν ήταν κομμάτι μιας καμπάνιας του αντιφασιστικού πυρήνα antifa 66, που εκείνη την εποχή δραστηριοποιούταν στο Γαλάτσι και τη Φιλαδέλφεια, με αφορμή το μαχαίρωμα ενός πακιστανού μικροπωλητή σε κεντρικό σημείο του Γαλατσίου από νεοναζί μαλάκες. Η καμπάνια επίσης περιλάμβανε αφίσες και μια διαδήλωση στόμα με στόμα. Όλα αυτά βέβαια δεν ήταν η μοναδική προσφορά του antifa 66 στην ελληνική κοινωνία της λίγο πριν το ξέσπασμα της κρίσης εποχής. Οι σύντροφοι όλη τη χρονιά τα είχαν βάλει με ένα παρεάκι φασιστών που την είχαν δει να γεμίζουν κάθε διαθέσιμη δημόσια επιφάνεια του Γαλατσίου με ρατσιστικές μαλακίες. Οι μαλακίες σβήστηκαν, δεκάδες αντιφασιστικά έντυπα μοιράστηκαν στα σχολεία, οι σύντροφοι γνώρισαν τους εχθρούς καλά και τους φίλους τους καλύτερα. Όπως είναι φυσικό το παρεάκι δεν φτούρησε για πολύ, υπό το βάρος του αντιφασιστικού έργου που εξελισσόταν εναντίον του. Έτσι έχουν όμως τα πράγματα με την συστηματική antifa δουλειά, στις γειτονιές που έχει εφαρμοστεί μέχρι τώρα. Κάνει και τους σκληρότερους ναζι να μαλακώσουν (για να μην ξαπλώσουν...)!

ΡΙΑΛΙΕΤ ΖΟΟ

Γαλλία: σας παρακολουθούμε και νόμιμα (γιατί παράνομα μας πιάνανε κάτι ενοχές...)

Μετά το πρόσφατο τρομοκρατικό χτύπημα στην Γαλλία η παρακολούθηση τηλεφώνων, ηλεκτρονικών υπολογιστών, η τοποθέτηση κοριών και άλλες παρόμοιες πρακτικές που τόσο αρέσουν στους πράκτορες είναι πλέον νόμιμες. Η νομιμοποίηση της παρακολούθησης των πάντων στην Γαλλία έρχεται να μας θυμίσει πόσο χρήσιμα είναι τα τρομοχτυπήματα για το κράτος, τους μπάτσους και τους φίλους τους. Από την μία τα τυφλά χτυπήματα δεν αποδυναμώνουν στο ελάχιστο το κράτος και τα αφεντικούλια. Από την άλλη είναι πρώτης τάξεως αφορμή για λιγούλακι καταστολή ακόμη. Αν δείτε «τυφλό» χτύπημα και εδώ, μπάτσοι και πρακτορούληδες θα μυρίζει...

Ε ρε γλέντια...

Αυτοί δεν είχαν φαγωθεί όσο ήταν αντιπολίτευση να καταργηθούν οι παρελάσεις; Δεν τις αποκαλούσαν μεταξικά κατάλοιπα, εκδηλώσεις φασιστικού χαρακτήρα και άλλα τέτοια; Αυτοί γίνανε κυβέρνηση και όχι μόνο κάνανε παρέλαση στις 25 Μαρτίου, αλλά είπαν να ρίξουν και ένα χορευτικό στο κλείσιμο, έτσι για να ολοκληρωθεί το χουντογλέντι όπως πρέπει: με τσάμικα και συνθήματα περί Πόλης. Κρίμα που η βροχή τους χάλασε λιγάκι τις γυροβολιές γιατί γλίστραγε το τσαρούχι στο πεζοδρόμιο. Και του χρόνου με λιακάδα παιδιά (αν και δεν σας βλέπουμε ακόμη στην κυβέρνηση...).

Τελικά άλλαξε γνώμη

Ο υπουργός Δικαιοσύνης-θα-κλείσω-τα-στρατόπεδα Πανούσης τελικά το σκέφτηκε καλύτερα. Αποφάσισε πως «δεν χωράμε άλλους μετανάστες» και τα κέντρα κράτησης άρχισαν —ξανά— να του φαίνονται χρήσιμα. Μήπως τελικά όμως τα μετατρέψουν σε ανοιχτά; Μην μπερδευόμαστε όμως: όταν λέμε ανοιχτά δεν εννοούμε να βγαίνουν ελεύθερα όσοι είναι μέσα. Απλώς να μπορούν να μπαίνουν όποτε θέλουν οι ΜΚΟ (του ΣΥΡΙΖΑ), να συμπονάνε τον κατατρεγμένο και να τρώνε τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις. Έτσι, γιατί εκτός που είμαστε κράτος, είμαστε και φιλόδοξοι βρε αδελφέ...

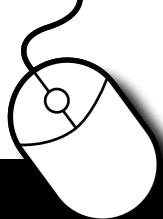
Στην Ξάνθη (όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα) ο βιαστής προστατεύεται

Μας έχουν συνηθίσει οι έλληνες βιαστές να πέφτουν πάντα στα μαλακά. Έτσι και στην Ξάνθη, ο ιδιοκτήτης καφετέριας με τον φίλο του που βίασαν την σερβιτόρα του μαγαζιού αφήθηκαν ελεύθεροι με εγγύηση. Μάλιστα οι συγγενείς και φίλοι τους έχουν βαλθεί να υπερασπιστούν

τους θύτες συκοφαντώντας το θύμα και προσπαθώντας να φιμώσουν τις φωνές διμαρτυρίας στην περιοχή. Βέβαια τα μμε που δεν ανέχονται βιαστές δεν αφήνουν καμία τέτοια περίπτωση που να μην την καταδείξουν. Αρκεί βέβαια να έχουν γίνει στην Ινδία, στο Μπαγκλαντές ή μακρύτερα. Φαίνεται τα εντός Ελλάδος δεν μετράνε. Λέτε στην Ινδία η τηλεόραση να μιλάει σοκαρισμένα για τους Ξανθιώτες βιαστές; Γελάμε, μας φαίνεται παράξενο. Έλα που εδώ αυτό ακριβώς συμβαίνει...

● Prosoxi anagnwstes!
 Opos tha paratrisate,
 se auto to chat kanenas
 den vrizei kanenan,
 oloi ferontai stous
 sunomilites tous sxedon
 anthrwina, oloi vriskontai
 entos thematos kai sxedon
 oloi sumfonoun. Opote
 auto to chat einai profanws
 pseftiko, alli mia ipouli
 prospatheia twn antifadwn
 na perasoun tis anthellinikes
 tous apopseis,
 sas to lerne na to kserete!

Φιήεις με το μπάτσο της γειτονιάς; Αυτό είναι το πρόσωπο της νέας ρουφιανιάς!

1.3.1.2: Έπεσα τις προάλλες πάνω σε κάτι βιντεάκια από την παρουσίαση του «αστυνομικού της γειτονιάς» σε Καλλιθέα και Χαλάνδρι. Δεν μου γεμίζουν και πολύ το μάτι να σας πω την αλήθεια. Κάτι κακομοιρηδες μπάτσοι να ποζάρουν μπροστά από τα σκουτεράκια τους που παίζει σε ανηφόρα να θέλουν σπρώξιμο, ήταν λίγο αστεία φάση.

roz_pshfoforos: Γέλα όσο θες, τη δουλειά τους θα την κάνουν. Πρώτη φορά μια κυβέρνηση φέρνει τον αστυνομικό κοντά στον πολίτη και στα καθημερινά του προβλήματα, κι αμέσως πέσατε να τους φάτε.

antifa_realism: Έλα όμως που η ιδέα του «αστυνομικού της γειτονιάς» δεν είναι συριζέικη. Έχει πέσει στα υπουργικά τραπέζια ήδη από το 2009 και τέθηκε σε εφαρμογή μαζί με την ίδρυση των ομάδων ΔΙΑΣ και ΔΕΛΤΑ, άλλο που τελικά δε φτούρησε και πολύ τότε. Τις άλλες δύο ομάδες βέβαια μια χαρά τις βλέπω...

roz_pshfoforos: Μην πας να χρεώσεις στην κυβέρνηση της αριστεράς τις καγκουριές των δελτάδων. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν την πολιτική ευθύνη για τα λάθη αυτά.

antifa_realism: Ίσα ίσα, εγώ δε βλέπω κανένα λάθος όσον αφορά τη δημόσια τάξη όπως αυτή εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια. Ας γυρίσουμε

λίγο πίσω, στο Δεκέμβρη του 2008. Μετά τη δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στα εξάρχεια από σφαίρες μπάτσων, αυτά που ακολούθησαν δεν ήταν και ό,τι καλύτερο για το κύρος της ελληνικής αστυνομίας. Πέρα από τα καψίματα και τις μπαχαλάρες, αν έχεις φτάσει στο σημείο 16χρονοι μαθητές να πετάνε νεράτζια στα αστυνομικά τμήματα πανελλαδικά, τότε κάτι έχει πάει στραβά. Κατά τη γνώμη μου, όλα αυτά τα νέα σώματα μπάτσων που ξεχυθήκαν στις γειτονιές και το κέντρο της πόλης αμέσως μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη, ήταν η οργανωμένη κρατική προσπάθεια να απαντηθεί ακριβώς αυτή η κοινωνική απονομιμοποίηση της ελληνικής αστυνομίας. Ήταν επιτακτικό η ελληνική αστυνομία να τονώσει το ηθικό αυτού του κομματιού της ελληνικής κοινωνίας που είναι ταγμένο με την πλευρά του κράτους.

1.3.1.2: Θες να εξηγήσεις λίγο παραπάνω αυτό το τελευταίο;

antifa_realism: Θα σου φέρω ένα παράδειγμα για να καταλάβεις ακριβώς. Πίσω στο Δεκέμβρη του 2008 λοιπόν και συγκεκριμένα την Τρίτη 9/12. Ενώ η εξέγερση βρίσκεται στο απόγειό της, έχουμε στην Πάτρα μια αποφασισμένη συγκέντρωση πλήθους, όχι από την πλευρά αλλά απέναντι από τους εξεγερμένους. Μπροστά πηγαίνει ο επικεφαλής της ασφάλειας Πατρών και ακολουθούν μαγαζάτορες, ακροδεξιόι, αγανακτισμένοι πολίτες, με σκοπό να την πέσουν σε αυτούς που τα σπάνε. Η σύνθεση αυτού του πλήθους είναι ενδεικτική του τι εννοώ με το «κοινωνικό κομμάτι που είναι ταγμένο με την πλευρά του κράτους».

1.3.1.2: Μάλιστα. Απλά νομίζω ότι η κατάσταση με όλους αυτούς τους μπάτσους που μας έχουν φορτώσει στην πλάτη δεν έχει να κάνει με το Δεκέμβρη του '08...

antifa_realism: Σωστό αυτό που λες. Γιατί φυσικά αυτή η μπατσοκρατία που εξελίσσεται γύρω μας δουλεύεται συστηματικά χρόνια πριν το Δεκέμβρη από τους αρμόδιους αξιωματούχους, οι οποίοι ήταν σε θέση να αντιληφθούν την καπιταλιστική κρίση που πλησίαζε απειλητικά για τα αφεντικά. Σ' αυτήν λοιπόν πρέπει να αναζητήσουμε τα βαθύτερα αίτια της κωλοκατάστασης. Η εξέγερση απλώς συνέβη λίγο πριν από το ξέσπασμά της και αποτέλεσε μια καλή αφορμή για την ένταση αυτής της διαδι-

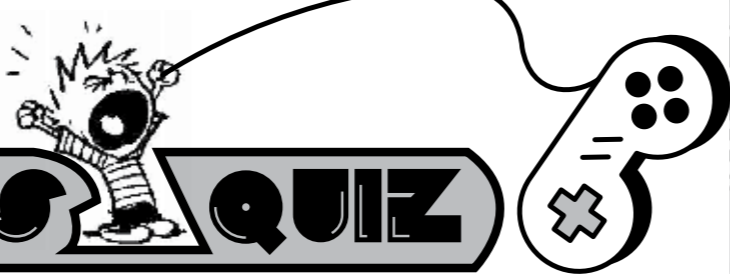
κασίας στρατιωτικοποίησης της κοινωνικής ζωής. Τη στιγμή, λοιπόν, που μιλάμε το κράτος γκρεμίζει κοινωνικές ισορροπίες και βεβαιότητες δεκαετιών και προσπαθεί να χτίσει νέες γύρω από το σύμπλεγμα της ασφάλειας που γιγαντώνεται. Καθώς όλο και μεγαλύτερα κομμάτια του πληθυσμού σπρώχνονται στην εξαθλίωση ελέω κρίσης, η μοναδική εγγύηση σταθερότητας σε μια κοινωνία που μετασχηματίζεται ταχύρρυθμα θα βρίσκεται από δω και στο εξής στις κάννες των ένοπλων μισθοφόρων. Οι οποίοι έχουν ξεχυθεί στις γειτονιές και αναζητούν τους ρουφιάνους κοινωνικούς τους συμμάχους για να τους οργανώσουν.

roz_pshfoforos: Πολύ μαυρίλα φιλαράκο. Δώσε τόπο στην ελπίδα!

antifa_realism: Ο Σύριζα λοιπόν σαν άξια κυβέρνηση θα συμβάλει με τον τρόπο του σ' αυτό το κρίσιμο έργο του χτισίματος του σύγχρονου φασισμού. Και ένα σωρό βρώμικα στελέχη του κι οι περήφανοι ψηφοφόροι του που βρήκαν επιτέλους καταφύγιο μέσα στην εξουσία της αριστεράς, προσπαθούν με νύχια και με δόντια να διατηρήσουν την κοινωνική τους θέση. Το μόνο που μένει σε μας τους υπόλοιπους που ασφυκτιούμε σ' αυτό το περιβάλλον είναι το μίσος για τους μπάτσους και τους ρουφιάνους τους, για τους φασίστες και τ' αφεντικά τους. Όπως και η υπαρκτή δυνατότητα να βρισκόμαστε όλοι μαζί, να οργανωνόμαστε αυτόνομα και να δρούμε συλλογικά. Κι οι ελπίδες που πουλάει η νέα μας κυβέρνηση μπορούνε άνετα να πάνε στο διάολο!

SCHOOLS QUIZ

Τι σχέση έχει το μουστάκι με το κοριτσάκι;

(Διαλέξτε τη σωστή απάντηση και κερδίστε κουπόνι για tablet!)

- α. Ο κύριος αριστερά παντρεύτηκε τη μικρή δεξιά. Παλιά τα κάνανε κάτι τέτοια.
- β. Ο τύπος ήταν δάσκαλος και το κορίτσι το φυτό της τάξης του.
- γ. Κάποια σχέση έχουν και το χαζοχαρούμενο χαμόγελο δεξιά κάτι μου θυμίζει.

Απάντηση

Φυσικά και έχουν σχέση, αλλιώς τι διάολο τις βάλαμε τις ρημάδες τις φωτό; Ο κύριος είναι ο πατέρας του κοριτσιού. Τόσο απλή κι εύκολη ήταν η απάντηση.

Ναι, αλλά και ποιοι είναι δαύτοι; Τον υποψιασμένο λοιπόν φίλο που απάντησε το Γ γιατί του θυμίζει κάτι το χαζοχαρούμενο χαμόγελο, θα τον ανταμείψουμε γενναϊόδωρα με το κουπόνι μας. Γιατί το κορίτσι είναι η Αλίκη Βουγιουκλάκη, η σταρ του ελληνικού κινηματογράφου από το 1960 μέχρι το 1980, με υποκριτικό ταλέντο υψηλότατου επιπέδου, του είδους «νιάου, νιάου, βρε γατούλα».

Ο μπαμπάς όμως, αυτός κι αν ήταν ταλεντάρα (όχι του κινηματογράφου, αλλά της πολιτικής). Ο Ιωάννης Βουγιουκλάκης διορίστηκε επί γερμανικής Κατοχής από την κυβέρνηση Τσολάκογλου, νομάρχης Αρκαδίας. Εθνικόφρων, φασίστας, πέρασε άνετα επί Κατοχής, όχι τόσο άνετα όταν τον τσάκωσαν οι κομμουνιστές και τον εκτέλεσαν. Η κορούλα του ωστόσο έγινε ηθοποιός και την φάγανε στη μάπα οι παππούδες μας και οι γονείς μας που τα δύσκολα χρόνια του πολέμου δεν είχανε να φάνε.

Τι είναι αυτό που το λένε...

BULLYING

Πόσοι και πόσοι έχυσαν δάκρυα για την τραγική κατάληξη του φοιτητή Β. Γιακουμάκη. Για να θυμηθούμε κάμποσους από δαύτους:

Ο υπουργός δημόσιας τάξης. Μάθαμε πως είχε γράψει μακροσκελή έκθεση για το bullying, όταν ήταν καθηγητής Εγκληματολογίας, άρα το 'χει μελετήσει καλά το ζήτημα και τώρα που ηγείται του αστυνομικού μηχανισμού θα αναλάβει δράση. 'Όρμα, λοιπόν, μουσάτε υπουργέ, σώσε μας απ' τη μάστιγα του bullying με όπλο τα διδακτορικά σου.

Οι μπάτσοι. Θυμηθήκαμε πως μετά την εξέγερση για τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου το 2008, όργωσαν τα σχολεία για να βρουν τους ταραξίες μαθητές και να μοιράσουν, σε συνεργασία με τους διευθυντές, αποβολές. Εσχάτως, επεμβαίνουν στις καταλήψεις και συλλαμβάνουν μαθητές. Εξ ου και στο θέμα του bullying οι μπάτσοι συμφώνησαν πρώτοι πρώτοι με τον γλυκούλη υπουργό μας: η «ενδοσχολική βία» πρέπει να παταχθεί. Άντε ορμάτε κι εσείς, ένστολοι νταήδες, να τσακίσετε τη μάστιγα.

Οι διευθυντές των σχολείων. Αυτοί είπαν να αφιερώσουν την πρώτη ώρα του μαθήματος για να κάνουν δι-άλεξη στους μαθητές ενάντια στο bullying. Τις υπόλοιπες ώρες, φροντίζουν πώς να μοιράζουν αποβολές και να καλούν τους μπάτσους σε περίπτωση κατάληψης. Ω, παιδαγωγοί του ήθους και του πνεύματος, αναλάβετε κι εσείς δράση για το bullying.

Αλλά κι εσείς, δημοσιογράφοι, κοινωνιολόγοι και ειδικοί μελετητές των προβλημάτων του σχολείου: καθίστε στο πληκτρολόγιο, γράφτε για το bullying και το τι πρέπει να γίνει: να 'ρθουν ψυχολόγοι; ψυχοθεραπευτές; σύμβουλοι; δεσμοφύλακες; θηριοδασμαστές;

Ε λοιπόν εμείς δεν χάρφουμε με την καμία τις αόριστες μπούρδες περί bullying. Το σχολείο δεν είναι γυάλα, είναι κομμάτι αυτής της κοινωνίας και σάρκα από τη σάρκα της. Και τού-

τη η κοινωνία είναι βίαιη γιατί είναι κοινωνία ταξική, βασισμένη στην εκμετάλλευση, τον ρατσισμό, τον σεξισμό και τον αποκλεισμό. Το σχολείο έχει φτιαχτεί για να την αναπαράγει. Οπότε δεν υπάρχει αυτό που λέμε bullying. Υπάρχουν εντάσεις, συγκρούσεις και επιθέσεις που γεννιούνται από τον τρόπο που είναι οργανωμένη η κοινωνία. Η βία, με άλλα λόγια, δεν είναι ένα γενικό κι αόριστο φαινόμενο, σαν το καιρικό. Η βία έχει πάντα κοινωνική προέλευση και έχει πάντα σαφείς εκφάνσεις: υπάρχει η βία των μπάτσων, η βία των μπράβων, η βία των φασιστών, η σεξιστική βία. Υπάρχει όμως και η βία των εξεγερμένων, των αποκλεισμένων και αδικημένων. Όλα αυτά ούτε μας τα είπαν, ούτε πρόκειται να μας τα πουν ποτέ οι ειδικοί του «bullying».

Το bullying είναι ένας ύπουλος όρος που τον έχουν εφεύρει τα τελευταία χρόνια οι μπάτσοι και οι κοινωνιολόγοι της εξουσίας, με σκοπό να απογυμνωθούν οι ποικίλες εντάσεις εντός του σχολείου από τα κοινωνικά τους αίτια. Αν το 'χετε προσέξει, ο όρος bullying κάνει υπόγεια και το άλλο: τσουβαλιάζει όλες τις συγκρούσεις που συμβαίνουν μέσα στα σχολεία, ακόμα κι εκείνες που έχουν να κάνουν με την αντίσταση των μαθητών απέναντι στην ταξική βία, τον ρατσισμό, την πειθαρχία

και τον αυταρχισμό που υφίστανται. Γι'αυτό και το bullying έχει γίνει караμέλα στο στόμα των μπάτσων, των καθηγητών, των δημοσιογράφων. Γιατί είναι ένας όρος που κάνει ίσες και όμοιες τις ποικίλες συγκρούσεις, που όπως είπαμε ούτε ανεξήγητες είναι, ούτε φαινόμενο άσχετο από τι συμβαίνει στην υπόλοιπη κοινωνία. Εξ ου και το δίδυμο αδελφάκι του όρου bullying λέγεται «εφηβική/νεανική παραβατικότητα». Με δυο λόγια, οι λόγοι περί «bullying» είναι ένα πολιτικό εργαλείο ελέγχου των μαθητών και των μαθητριών και πίσω του ελλοχεύει η αστυνομία.

Τέτοια πράγματα έχουν κατά νου οι τόσοι και τόσοι ειδικοί που μίλησαν για τον Γιακουμάκη. Το νου μας!

ANTIFA SOUNDS

04/04

Φλασμπάκ, πίσω στο 2011: ποτισμένοι με ντόπα, στα μυαλά και στα κορμιά, οι χρυσαυγίτες κάνουν την εμφάνιση τους και τα μήντια δε σταματούν δευτερόλεπτο να μας βομβαρδίζουν με μπουρδες: είναι πολλοί, είναι κακοί, είναι παντού· η ελληνική αστυνομία κάνει τα σχέδια της για τη νέα δεκαετία κι ανθρώπινα σκουπίδια ξαμολιούνται στις γειτονιές μας καβάλα σε μηχανάκια, με φιλοδοξία να κυριαρχήσουν στον πολεοδομικό ιστό, να σκορπίσουν τον τρόμο στους εχθρούς και να πιάσουν φιλίες με τους ρουφιάνους· γενικότερα, από κάθε μεριά, το ελληνικό κράτος, οι υπάλληλοι και οι φίλοι του φωνάζουν «βουλώστε το!».

Αλλά η αθηναϊκή μητρόπολη ποτέ δεν ήταν ένα μέρος μονάχα για τους μπάτσους, τους φασίστες και τους τσάτσους τους. Την ίδια περίοδο σχηματίζεται ο αντιφασιστικός πυρήνας antiifa kallitheia. Τέκνο της δεκαετούς (παρά κάτι τότε) antiifa παράδοσης στη πόλη, ακολουθεί τα χνάρια της: πολλή μπογιά, πολλές αφίσες και πολλά αυτοκόλλητα στους τοίχους, έντυπα τακτικά στα σχολεία, διαδηλώσεις στους δρόμους, φάπες αν και όπου χρειαστεί. Και να που ξαφνικά αποδεικνύεται περίτρανα αυτό που όλοι είχαν για αδιανόητο: τα κρατικά σχέδια, έχουν κι αυτά τα προβληματάκια τους. Οι χρυσαυγίτες δεν είναι ανίκητοι (εκτός από τον στίβο, εκεί δεν τους φτάνουμε με τίποτα), δεν είναι ολόκληρη η πόλη μια ζεστή αγκαλιά για τους μπάτσους, δεν είναι μονόδρομος το διανοητικό σακάτεμα από τα social media, δεν είναι ακατόρθωτο, ακόμη και σε τέτοιες εποχές, να συναντιέσαι συλλογικά και να βρίσκεις τρόπους για να παίρνεις μια ανάσα.

Δuo χρόνια αργότερα μάλιστα, το καλοκαίρι του '13, η δρομίσια αντιφασιστική δουλειά του πυρήνα της Καλλιθέας είχε φέρει τους ντόπιους αντιφασίστες σε θέση να διοργανώνουν ένα antiifa λάιβ με τα όλα του στη κεντρική πλατεία μιας γειτονιάς που αν ακούγαμε τα μήντια θα έπρεπε να πιστέψουμε ότι αποτελεί απόρρητο κάστρο των νεοναζί. Μόνο έτσι δεν ήταν όμως: αυτοί οι τελευταίοι τόσο πρέπει να 'χαν πεστεί που αποφάσισαν να επιτεθούν στη συναυλία. Αλλά τη σύγκρουση στο δρόμο δεν την αποφασίζουν τα γεμάτα κακία βλέμματα και τα φουσκωμένα ελληνικά μπράτσα κι έτσι το σκηνικό έληξε με κούρσα ταχύτητας στην οδό Δαβάκη, οι μετανιωμένοι ναζί μπροστά κι οι οργανωμένοι αντιφασίστες στο κατόπι.

Στις αρχές του Απριλίου ο πυρήνας antiifa kallitheia διοργάνωσε μια μικροφωνική, καταλαμβάνοντας και πάλι τη πλατεία Δαβάκη. Για τα αγόρια και κορίτσια «δεύτερης γενιάς» κι ενάντια σ' ολόκληρο το συρφετό από κρατικούς υπαλλήλους και ρουφιάνους που τα έχουνε βάλει μαζί τους. Αλλά και για τη γειτονιά την ίδια που όσο κι αν δεν το θέλουν οι αρμόδιοι, μυρίζει απ' άκρη σ' άκρη πολυεθνικό τσαμπουκά. Κι είναι πολλές ακόμα οι μάχες που πρέπει να δοθούν, αλλά μικρές νίκες όπως αυτή πρέπει να τις χαιρόμαστε.

Υ.Γ.: Αυτή τη φορά οι ναζί δεν εμφανίστηκαν. Ίσως να αμφιβάλλουν πια για το ορθό των επιλογών τους, ίσως τα πόδια τους να μη σηκώνουν δεύτερη φορά τέτοια τρεχάλα, ίσως και να λουφάζουν λυπημένοι σε κάνα λογαριασμό φέισμπουκ. Ποιος ξέρει...

ΑΝΤΙΦΑ NOISE..

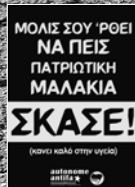
Έντυπα δρόμου από antifa xalandri, antifa kallithea και antifa n. ionias

Προκήρυξη που κυκλοφόρησε στους δρόμους της πόλης από τη συνέλευση αυτονομε antifa

ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ

από την αντιφασιστική συνέλευση αυτονομε antifa

(Όποιος-α θέλει αυτοκόλλητα, μπορεί να μας στείλει mail στο: autonome.antifa@yahoo.com)

Περισσότερα αντιφασιστικά κείμενα θα βρείτε στο: antifascripta.net

Παλιότερα τεύχη του antifa base στο: autonomeantifa77.wordpress.com